

Atspausdinta iš www.bernardinai.lt

TEISĖTVARKA

Konstitucinio Teismo nutarimo teisėtumas kelia abejonių

2007-02-19

2007 m. vasario 9 d. nutarimu Konstitucinis Teismas pripažino, kad tarybų rinkimų įstatymo dalis, leidžianti įgyvendinti Lietuvos nuolatinių gyventojų teisę būti renkamiems į savivaldybių tarybas vien per politines partijas, prieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijai.

Nutarimas priimtas, išnagrinėjus Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo kreipimąsi. Šis Teismas sprendžia administracines bylas pagal gyventojų skundus dėl to, kad Vyriausioji rinkimų komisija, remdamasi minėtu įstatymu, neregistruoja gyventojų, nesančių partijų sąrašuose, kandidatais savivaldybių tarybų rinkimuose.

Demokratijos ir žmogaus teisių principų požiūriu svarbi Konstitucinio Teismo išvada apie tai, kad savivaldybių tarybų rinkimų tvarka, apribojanti galimybę kelti kandidatūras, pažeidžia pasyviąją gyventojų rinkimų teisę, t.y. teisę būti išrinktiems. Konstitucinis Teismas pagrįstai nurodė, kad pasyvios rinkimų teisės apribojimas pažeidžia ne tik Lietuvos piliečių, bet ir Lietuvoje nuolat gyvenančių kitų ES valstybių piliečių teises. Užsienio valstybių piliečiai neturi teisės būti Lietuvos politinių partijų nariais, todėl jie negali būti išrinkti į savivaldybių tarybas. Mūsų manymu, ES valstybių piliečių dalyvavimas savivaldybių, ypač didžiųjų – Vilniaus ir Kauno, darbe suteiktų jų veiklai daugiau skaidrumo.

Antra vertus, nustebino Konstitucinio Teismo nutarimo prieštaravimas. Teismas nurodė, kad pagal Savivaldybių tarybų rinkimų įstatymą vykstantys rinkimai apriboja galimybes kandidatuoti, ir tai yra neteisėta – pažeidžia Konstituciją. Dėl to, pasak Teismo, kyla prielaidos savivaldybių tarybų veiklos nestabilumui, neefektyvumui, gali būti paneigti rinkėjų lūkesčiai, pažeistas konstitucinis atsakingo valdymo principas.

Tačiau, nepaisant išvados dėl ginčijamos savivaldybių rinkimų nuostatos prieštaravimo Konstitucijai, Teismas pareiškė, kad rinkimai turi vykti, neatsižvelgiant į jo išvada. Pagrįsdamas būtinumą testuoti rinkimus,

Konstitucinis Teismas prieštarauja sau: esą nėra teisinio pagrindo teigti, jog Lietuvos nuolatiniai gyventojai neturi galimybės savivaldybių tarybų rinkimuose pasinaudoti savo pasyviąja rinkimų teise, ar kad šie rinkimai nebus laisvi ir demokratiški. Jei jie nebūtų vykdomi toliau, pasak Teismo, būtų padaryta žala rinkėjų lūkesčiams ir viešosios valdžios sistemos stabilumui. Ši nutarimo dalis vertintina kaip politinis sprendimas, nors pagal Konstitucinio Teismo įstatymo 30 straipsnį Konstitucinis Teismas gali spręsti tik teisės klausimus.

Šiuo nutarimu Konstitucinis Teismas prieštarauja ne tik Konstitucijai, bet ir ankstesniems savo nutarimams. Juose yra konstatuota, kad Konstitucija turi būti taikoma tiesiogiai ir teismai turi ginti žmones, nukentėjusius nuo teisės aktų, kuriuos Konstitucinis Teismas pripažino pažeidžiančiais Konstituciją. Konstitucinis Teismas buvo pagrįstai nurodęs, kad, jei Seimas ar Vyriausybė nepriima aktų, atkuriančių žmonių teises, tai teismai patys *ad hoc* turi juos atkurti, vadovaudamiesi ne antikonstituciniu ir nebegaliojančiu teisės aktu, o Konstitucija.

Tokia Teismo pozicija teikė vilčių, kad šalis žengia teisinės valstybės link. Tačiau nutarimu dėl rinkimų Konstitucinis Teismas nuvylė, nes sukūrė precedentą, pagal kurį žmonių teisių gynimas, remiantis Konstitucija ir ES teise, yra abejotinas.

Tvirtinimas, kad pagal Konstitucijai prieštaraujančią tvarką pradėti rinkimai bus teisėti ir demokratiški, neigiamai paveiks Lietuvos prestižą tarptautinės bendruomenės akyse. Mūsų nuomone, faktas, kad rinkimai vyksta pagal Konstitucijai prieštaraujančią ir negaliojančią tvarką, yra pagrindas ginčyti rinkimų rezultatus ne tik Lietuvos teismuose, bet ir Europos Žmogaus teisių teisme bei ES institucijose.

Pagal Konstituciją ir Konstitucinio Teismo įstatymą, Konstitucinio Teismo nutarime, nustatančiame, kad teisės aktas prieštarauja Konstitucijai, negali būti sprendžiamas klausimas leisti ar neleisti teismams, Seimui ir kitoms valdžios įstaigoms vadovautis ne Konstitucija, o teisės aktu, kuris po Konstitucinio Teismo nutarimo paskelbimo nebegalioja.

Konstitucijoje nurodoma, kad galutiniai ir neskundžiami yra tik tie Konstitucinio Teismo sprendimai, kurie priimti klausimais, priskirtais šio Teismo kompetencijai. Todėl kyla abejonių, ar Konstitucinio Teismo nurodymai, pagal kuriuos rinkimai turi būti tęsiami pagal jau negaliojančią tvarką, o teismai neturi tenkinti skundų dėl asmenų įtraukimo į sąrašus, yra privalomi.

Žmogaus teisių stebėjimo institutas yra suinteresuotas, kad Konstitucinis Teismas ir jo nutarimai išlaikytų pasiektą aukštą prestižą, todėl faktas, kad Lietuvoje tęsiami neteisėti rinkimai, remiantis Konstitucinio Teismo nurodymu, kelia susirūpinimą, ar tai nesumažins pasitikėjimo Konstituciniu

Teismu ir jo nutarimais.

Kęstutis Čilinskas, Henrikas Mickevičius

Žmogaus teisių stebėjimo institutas

spausdinti

...